

Frederiksberg den 5. juni 2023

Til Folketingets Skatteudvalg

Hermed anmoder jeg om foretræde for Folketingets Skatteudvalg omkring skattemyndighedernes håndtering af aktionærlån.

Reglerne om aktionærlån

Folketinget vedtog i 2012 en bestemmelse i Ligningslovens § 16E, som gav hjemmel til at beskatte kapitalejere når de optager lån i et af dem ejet selskab. Loven er begrænset til lån i selskaber, som de kontrollerer.

Formålet med reglen var at sikre, at kapitalejere ikke opnår en skattemæssig fordel ved at optage et aktionærlån i stedet for at hæve skattepligtig løn eller udbytte.

Loven bygger på den fiktion, at lånet ikke findes i skattemæssig henseende. Lånet findes dog stadig i selskabsretlig forstand.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen af beskatningen sker efter

"Skattelovgivningens almindelige regler om beskatning af hævninger uden tilbagebetalingspligt".

Loven vedrører alene de skattemæssige konsekvenser for kapitalejeren og ikke selskabets skatteforhold.

Det bestemmes dog i loven at betaling fra kapitalejeren til nedbringelse af det selskabsretlige lån ikke beskattes i selskabet. Dette er logik da der ikke er tale om et tilskud, men tilbagebetaling af et lån.

Hævninger uden tilbagebetalingspligt beskattes efter praksis i medfør af Statsskatteovens § 4.

Da denne indkomstart ikke er specifikt nævnt i Personskatteloven, sker beskatning som personlig indkomst.

Indkomstarten er ikke omfattet af reglerne om arbejdsmarkedsbidrag.

I kommentarerne til lovforslaget fokuserede Skatteministeren på hvad hævning af et aktionærlån var erstatning for og nåede derfor til den konklusion at beskatning skulle ske som enten aktieindkomst (på samme måde som udbytte) eller arbejdsmarkedspligtig personlig indkomst (på samme måde som løn).

Kapitalejeren kan med dette udgangspunkt vælge mellem tre beskatningsformer, idet muligheden for at lade sig beskatte som løn forudsætter at han har et ansættelsesforhold i selskabet som kan rumme den yderligere løn.

Det er en grundlæggende forudsætning for loven at når hævningen er beskattet, kan den ikke beskattes igen. Det betyder at selskabet efterfølgende - uden yderligere beskatning - kan vælge enten at udlodde fordringen som udbytte eller udbetale fordringen som løn.

Et nyt bindende svar

Skatteforvaltningen har netop afgivet et bindende svar herom. Jeg vedhæfter en anonymiseret udgave af svaret.

Konklusionen er at hvis en kapitalejer i år 1 foretager en hævning, der selskabsretligt anses for et lån, beskattes han i år 1. Han vælger selv hvilken beskatningsform, men udgangspunktet er at hævningen beskattes med 42% som aktieindkomst.

Året efter vælger han at udbetale fordringen som løn. Dette sker skattefrit da fordringen blev beskattet i år 1.

Selskabet har i år 2 en lønudgift svarende til fordringen og kan fratække denne i den skattepligtige indkomst i medfør af Statsskattelovens § 6a.

Vælges en udbetaling på 100.000, vil dette medføre en skat hos kapitalejeren på højst 42.000.

Selskabet vil have fradragsret for 100.000 og vil spare 22.000 i selskabsskat.

Den samlede beskatning vil således være 42/122 eller højst 34,5%.

"Hovedaktionærer" kan således fuldt lovligt opnå en meget lav skat.

Hvordan bør (burde) reglerne være ?

De eksisterende regler er blevet fortolket, overfortolket og fejlfortolket til ugunst for kapitalejerne.

Der er udstedt et voldsomt stort antal "dummebøder" hvis håndteringen ikke er sket i overensstemmelse med Skatteforvaltningens rigide praksis.

Et særlig udfordring har været om man skulle respektere det grundlæggende princip i skatteretten om at opgøre årets indkomst som en nettoindkomst eller om hver enkelt hævning ville medføre beskatning selvom disse blev tilbagebetalt i årets løb.

Samtidigt er der fra Skatteforvaltningens side sket en ulovhjemlet sammenblanding mellem selskabets og kapitalejerens skattemæssige forhold, herunder forsøg på at pålægge selskabet pligter til at betale kildeskatter - hvilket implicit vil medføre en forøget beskatning af kapitalejeren udover hvad loven giver mulighed for. Og samtidigt medføre en forøgelse af det ulovlige kapitalejerlån med strafferetlige sanktioner som følge.

Selskabsretligt begrænser selskabets faktiske kapitalforhold kapitalejerens muligheder for at håndtere en udlodning af fordringen . Udlodning kan således kun ske hvis den kan rummes i selskabets fri egenkapital.

Udbetaling af fordringen som løn kan kun ske hvis kapitalejeren er ansat i selskabet.

Selskabets fradragsret afhænger af om lønnen kan anses for en rimelig aflønning. I modsat fald nægtes selskabet fradragsret og beskatning af kapitalejeren sker i stedet som en maskeret udlodning.

Efter Erhvervsstyrelsens praksis ændres selskabets regnskab ikke hvis en lønudgift efterfølgende kvalificeres som en maskeret udlodning.

På den baggrund bør reglen i Ligningslovens § 16 E hurtigst muligt ændres således at beskatningen af hævningen sker på samme måde som for løn, at selskabet har fradragsret for "lønudgiften" og at fordringen selskabsretligt anses for udbetalt til kapitalejeren på hævetidspunktet.

Herved er komplikationen mellem de skatteretlige og selskabsretlige regler løst. Og nettometoden er blevet en realitet.

Finder Skatteforvaltningen - i overensstemmelse med mangeårig praksis - at lønnen ikke er rimelig, kan der træffes afgørelse om at anse udbetaling for en maskeret udlodning, nægte selskabets fradragsret og i konsekvens heraf ændre kapitalejerens beskatning til aktieindkomst.

En ny lov bør have tilbagevirkende kraft til 2012, således at kapitalejere der er blevet udsat for "dummebøder" kan anmode om genoptagelse og anvende de nye regler.

Til gengæld vil skattegrundlaget ikke blive udhulet fremover.

Jeg ser frem til at diskutere ovenstående med skatteudvalgets medlemmer.

Lars Wøldike

Wøldike Skatterådgivning

CVR 35830405

If you have any questions, reply to this email or contact us at

mail@woldike.net - tel: [+4520885315](tel:+4520885315) - woldike.net